

J e g y z ő k ö n y v

Készült: Kesztlőc község Képviselő-testületének ülésén 2009. május 25-én.

Ülés helye: Polgármesteri Hivatal Tanácssterme

Jelen vannak: Kochnyák Sándor, Makovics Zoltán, Mészáros János, Mihovné Srutek Gabriella, Nagy Péter, Szivek Péter, Vöröskői István képviselők,
Gaál Lajos polgármester,
Bognárné dr. Solymoskövi Veronika jegyző, jkv.-vezető

Gaál Lajos: Tisztelettel köszöntöm a megjelenteket, Nagyné Engler Zsuzsát, a leányvári Általános Iskola igazgató asszonyát.

Megállapítom, hogy a megválasztott képviselők száma 10 fő, jelen van 8 fő, az ülés határozatképes.

Testületi ülésünknek egyetlen egy napirendi pontja van, az Ügyrendi Bizottság tájékoztatja a képviselőtársakat az iskolában kialakult helyzetről.

Mészáros János: Az ügyrendi bizottság 2009. május 20-án 18 órakor tartotta a meghallgatást. A bizottság tényfeltáró bizottságként működött, amelyben Sós Andrásné illetve Katona Valériát hallgattuk meg. Sós Andrásné, mint a helyi általános iskola megbízási szerződéssel foglalkoztatott angol nyelvtanárát, Katona Valériát, pedig mint igazgatót. Először Sós Andrásné hallgattuk meg. Két és fél órás meghallgatásra sikerült az ő mondandójának tulajdonképpen a feltérképezése illetve felgöngyölítése. Nem szeretném elhallgatni, hogy nagyon hálásak voltunk Katona Valériának, hogy mindezeket kint várakozással eltöltve tudta tolerálni. A magam szempontjai alapján rögzítettem az elhangzottakat. Természetesen ez egy szubjektív rögzítési mód volt, tehát ezeket én először azt gondolom, hogy elmondanám. Utána megkérem Makovics Zoltánt, mint a bizottság tagját, hogy kiegészítve vagy reflektálva ezekre még tedd hozzá te is, hogyan láttad, hogyan hallottad a dolgokat, hogy valamiféle objektivitást próbáljunk azért itt prezentálni.

Tehát: Sós Andrásné arról tájékoztatott minket, hogy 2008. 08. 25.-én kereste meg Katona Valéria azzal a céllal, hogy az augusztus közepén eltávozott angol nyelvtanár a helyett az angol nyelvoktatást az iskolában megoldja. 2008. szeptember közepén kötöttek a tanév első félévére szerződést. Ebben megegyeztek, hogy heti 15 órát fog tartani és megegyeztek az óradíjban is.

(Hertlik Mihály megérkezett, a jelenlévő képviselők száma 9 fő.)

Sós Andrásné szeptember 10. körül jelezte az igazgatónőnek, hogy milyen segédanyagokra lesz szüksége, mert nem talált az iskolában használható angol nyelvi eszközöket. November vége felé, már a nyelvi labor használata okozott gondot. Írásos anyag nem készült arról, hogy az oktatásszervezés során ki mikor használja. Tehát az órarendbe nem lett szabályozva, hogy ki mikor mehet a nyelvi laborba, azt mikor használhatja. Szeretném még megjegyezni, hogy, rendkívül sok szubjektív anyagot is meghallgattunk és én ezeket nem rögzítettem, tehát ezek kimaradtak. Ami nagyon fontos, hogy megbeszélés tárgya volt az is, hogy Sós Andrásné a tantestület munkájában annyiban vesz részt – az órák megtartásán kívül -, hogy elmegy a szülői értekezletre illetve a fogadóórákra. Ennél mélyebb igény nem is jelent meg az igazgatónő részéről sem.

Ami számára problémás volt és tulajdonképpen, amit a jegyzőkönyvek alapján kérdeztünk, az egyik a tanuló magaviselet volt. Az kiderült az önkormányzathoz beérkezett feljegyzésekből, hogy akivel nem tudott mit kezdeni órán, azt kiküldte óráról, arra hivatkozott itt a bizottság előtt, hogy ez már korábban is működött az iskolában. Tehát, ha valamelyik tanár nem tudott a gyerekekkel boldogulni, akkor elküldte az igazgatónőhöz az irodába. Most is ezt tette, tehát ezt az utat járta és mivel nem volt ott az igazgatónő, a gyerek ment vissza, jelezni neki, hogy nincsen. Illetve ami még az óráról való kiküldést jelentette: az ő állítása szerint egy, a jegyzőkönyv

szerint kettő gyereket elküldött ki a faluba, hogy gyűjtsenek információt, más iskolákban hogyan folyik az angol nyelvoktatás, meg van-e és milyen nyelvoktatás. Feltettük a kérdést, hogy kapott-e a szerződésalkötéskor tájékoztatást arról, hogy a közoktatásban hogyan folyik a munka. Azt állította, hogy nem. Ez azért nagyon fontos, azért emelem ki, mert ezt a kérdést feltettük az igazgatónőnek is, hogy adott-e tájékoztatást, de erre később fogok reflektálni. Saját bevallása szerint tanított már más általános iskolákban és középiskolákban, tehát a közoktatásban részt vett már máskor is. Decemberben, sőt tulajdon képen az első félév zárásakor derült ki, hogy néhány gyereknek nem volt értékelése semmilyen formában. Tehát sem szöveges, sem jegy formájában. Ami még nagy problémát jelentett, hogy 2008. november 7-én német szakkört akartak indítani az iskolában, Dr. Bús Jánosné vitte volna a szakkört és nehezményezte Sós Andrásné, hogy ő meg nem kapott felkérést vagy megkeresést, arra, hogy ő meg tartson angol nyelvi szakkört. De az igazgatónővel végül is megbeszélték azt, hogy december elejétől angol nyelvi korrepetálást fog tartani, merthogy jó néhány gyereknél azt tapasztalta, hogy nagyon nagy az elszakadás és őket fel kell hozni, tehát nekik korrepetálást tart. Lezárták az első félévet és a második félévre nem történt meg a szerződésalkötés. Tehát automatikusan, az igazgatónő automatikusan úgy gondolta, hogy megy tovább az oktatás. Sós Andrásné úgy gondolta, hogy megy tovább az oktatás. 2009. február 3-a volt a következő ilyen ominózus időpont, amikor is Sós Andrásné állítása szerint már nyílt konfrontálódásba vezetett, hogy nem volt terembeosztás, tehát hogy mikor használják a német nyelvoktatásra és mikor az angol nyelvoktatásra a nyelvi labort. Az igazgatónőnek azt mondta, nem mehet a nyelvi laborba, mert leszedték azokat a segédanyagokat, amelyeket ő kirakosgatott az angol nyelvtanításhoz. Közölte az igazgatónővel, ha nem mehet be a nyelvi laborba, akkor elbúcsúzik az iskolától. Az igazgatónő úgy reagált, hogy azokat a táblákat tekerje össze, nem kell folyamatosan ott lenni a teremben. Ekkor végül is megállapodtak a terembeosztásban.

Makovics Zoltán: Igen, 25.-én.

Mészáros János: Végül is február 25-dikére megszületett a német-angol terembeosztás. Tehát az első konfrontálódás február 3.-án volt, a második félév elején és február 25.-ére született meg a terembeosztás. Ami még a Sós Andrásné szerint konfrontálódásra adott okot és tulajdonképpen ő úgy érezte, hogy ez volt az a pont, amikor végül is eldőlt, hogy ő neki menni kell az iskolából, ez 2009. február 10., ahol a tantestületi ülésen részt vett ő is és az igazgatónő a közös munkával kapcsolatban építő kritikát kért a tantestülettől. Sós Andrásné általunk ismert, de önök által nem ismert sajtószerű stílusban ezt az építő kritikát megtette. Február 16.-án – még nem volt szerződés a második félévre vonatkozóan – tehát ez február 16. Majd pedig március elején – ez 6.-a körül lehetett - behívta Katona Valéria igazgatónő a Sós Andrásnéét és felajánlotta, hogy az idő közben megkötött szerződést közös megegyezéssel bontsák fel. Tehát ez már március 6.

Makovics Zoltán: Ő ezt kategorikusan elutasította.

Mészáros János: Igen, tehát most azt mondta, neki március 6.-ára már nem volt más lehetősége egyéb helyen érvényesíteni az oktatási kapacitását, mert nem kötött máshol szerződést. Például szó szerint a Richter Gedeont említette. Tájékoztatta az igazgatónőt arról is, hogy nem vállalt máshol munkát, a férje munkanélküli, tehát ő egy igen nehéz és sajtószerű helyzetben van. Március 9.-én bement az iskolájába reggel, hogy tanítson és miután ugye nem taníthatott, utána megkérdezte, hogy kinek adhatja át az anyagot, tehát az angol nyelvtanításhoz szükséges, nála levő oktatási anyagokat és egyéb dokumentációt? Majd miután azt a választ kapta, hogy még nincs angolszakos tanár, az igazgatónőnek nem volt hajlandó ezt átadni. A jegyzőasszony javaslatára - aki felvetette, hogy próbálják meg a közös megegyezés alapján rendezni az ügyeket és békés megoldással - ő különböző szimpátia levelekre hivatkozott, szülők által írt levelekre, amely – hát azt gondolom, hogy a levelek nagy része az egyrészt az információknak a hiányából fakadt, tehát hogy pontosan hogy is folyt az oktatás meg a tanítás az angol nyelvórán. Másrészt pedig ez inkább ilyen emocionális megnyilvánulás

volt, semmint a tényszerű közlése annak, hogy miért ragaszkodnak ahhoz, hogy a Sós Andrásné tanítson angolt.

És akkor átadom a szót, Makovics Zoltánnak, hogy egészítse ki az elmondottakat.

Makovics Zoltán: Jó, amit én lényegesnek tartottam: a felkérésnél ő is azt mondta, hogy közalkalmazottként semmilyen esetre sem vállalta volna el, amikor felkínálta ezt a lehetőséget neki az igazgató, akkor ezt kategorikusan elutasította. Hát ezt egy fontos dolognak tartom. Egyszer szeptember 15-én a szerződés kapcsán merült fel a közalkalmazotti státusz, utána pedig novemberben újra felmerült ugyanez a kérdés és novemberben újra kategorikusan elutasította ő saját elmondása szerint, tehát hogy ő semmiképpen nem hajlandó közalkalmazotti státuszban dolgozni. Decemberben sarkazódott ki annyira a dolog, hogy saját hatáskörben beosztotta a termet. Azt, hogy neki ilyen kérése van, azt semmilyen írásos formában nem továbbította az igazgatóhoz, tehát semmilyen módon nem jelezte felé írásban, hogy probléma van a terembeosztással. Február 25.-dikére történt meg ez az írásos terembeosztás.

A konkrét kérdések – amire rá lett kérdezve –amiben úgy érezték, hogy megsértette a tanítási kötelezettségeit, azokat elmondta egymás után, hogy kiküldött gyerekeket, hogy voltak gyerekek, akiket nem tanított és nem is adott nekik könyvet. Ő sajtóságon úgy értelmezte, hogy akinél be volt írva, hogy szlovák-angol mondjuk az írásbeli munkából fel volt mentve, azt ő úgy értelmezte, hogy akkor ő angolból ezért nem tanítja őket egyáltalán. Nem mondta neki senki, hogy ezt így kéne csinálni, ő így döntött. Ezt belemondta a hangfelvevőbe. Azt is elmondta, hogy valóban azért küldte le a gyereket, hogy ezzel bizonyítsa a többi gyereknek, hogy a német nyelv az nem fontos és azt nem tanulják sehol. Tehát hogy ezért küldött le az iskolából óra alatt az ő állítása szerint egy gyereket, hogy ezt kérdezze meg és jöjjön vissza a válasszal. Ugyanúgy azt is elmondta, hogy volt olyan gyerek, akit nem tanított, nem adott jegyeket, nem adott könyvet. Még annyit akarok mondani, hogy elhangzott: az igazgatóhoz küldött gyereket. Itt azt mondta el, hogy az előző igazgatónál ez volt a bevett szokás. Mert tanított itt régebben is és az volt a bevett szokás, hogy akivel nem tudott mit kezdeni, azt odaküldte a Pannihoz. Akkor nem volt ott órán, nem zavart senkit, mert ezeket nem lehet tanítani, mert akkor csodálatos dolgozni, ha ezek a gyerekek nincsenek bent a teremben. Ez, most ez is elhangzott, konkrétan. December elején a német szakkörrel kapcsolatosan volt kérdés, ő azt mondta, hogy ő nem akart angol szakkört tartani. Tehát, hogy ezt ő kijelentette, hogy ő nem akart angol szakkört tartani, merthogy neki volt más dolga is és az is elhangzott, hogy ha valaki össze fogja keverni a németet az angollal, akkor annak azonnal egyest fog adni. Tehát, hogy ilyen elhangzott, ő azt mondta, hogy az csak vicc volt. December 1-től korrepetálási feladatot kapott heti egy órában, és így összességében 19 órája lett neki.

Második félév: Január 17. után azt mondja, hogy folytatta a munkáját, és ezt megjegyezte, hogy jól kezdődött a munka és hogy az igazgató azt mondta neki, hogy a némettel beszélje meg a terembeosztást. Elmondta még azt is, valóban volt olyan, hogy angol órán kikérdezte a gyerekeket, hogy hogy tudják a szlovák ABC-t és utána megjegyezte, hogy semmit nem tudnak, és minek akarnak ők itt más nyelveket tanulni, mikor angolul se tudnak, meg szlovákul se tudnak, pedig azt már mióta tanulják. Szerinte február 3.-tól mondja kezdődött a lelki terror - ezt így jegyezte meg, ezt felírtam, mert így mondta. Azt mondja, hogy olyan szinten is történt ez, hogy február 4.-én már volt olyan kollegina lánya az iskolában, aki már azt terjesztette, hogy őt ki fogják rúgni. Február 16.-án volt egy megbeszélés az igazgatóval, hogy legyen újra szerződés, akkor úgy tűnt, hogy megbeszélnek mindent, és hogy folytatják tovább a munkát és 18.-án alá is írták a szerződést. Igen, még azt nehezményezte március 6.-án, hogy akkor kapta meg azt a levelet, hogy vagy közös megegyezés vagy vizsgálat által felfüggesztést javasolt az igazgató és ő nehezményezte, hogy ez előtt a 7. osztályban az igazgató – általa kihallgatásnak nevezve – hogy az ő politikai nézeteiről és egyéb nézeteiről kihallgatta a hetedikes gyerekeket. Nehezményezte azt is a levelében, hogy nem tudta, hogy ki a független bizottság. Itt elmondta szóban, hogy ez nem volt egy megfelelő bizottság, mert nem volt

pártatlan – de akkor amikor ez a bizottság felállt, annak a tagjairól ő tudomást szerzett és írásban nem tett semmilyen megnyilvánulást arra – ezt megkérdeztem tőle – hogy ez neki nem megfelelő ez a bizottság és ő másik bizottság felállítását kérné. Igen, nagyjából ennyi.

Vöröskői István: Nem hangzott el, de hozzá tartozik az előzményekhez, hogy Sósné tulajdonképpen nem szeptemberben kezdte itt - a 2008/2009-es tanévben – hanem az előző tanévben a hosszan betegeskedő Kamburovát helyettesítette néhány hónapig tehát gyakorlatilag nem ismeretlenként került be szeptemberben.

Mészáros János: Katona Valéria a következő megállapításokat tette. Abban egyezett az elmondása Sós Andrásnéval, hogy ő kereste meg – tehát Katona Valéria kereste meg Sós Andrásnéét – augusztusban a fellépő angol nyelvoktatás problémájának a megoldására. Ezt a megbízást elfogadta Sós Andrásné. Ő azt állította, hogy még a tanév elején megbeszéltek azt szóban – tehát nem született írásos anyag arról, hogy ki mikor használja a nyelvi labort. Ez azért kerül elő újra, mert úgy tűnt, hogy ez a nyelvi labor volt az első ütközés - látszólag a Dr. Bús Jánosné és a Sós Andrásné között, de valójában pedig - a Katona Valéria és a Sós Andrásné között ez volt az első komolyabb konfliktus. Tehát ő azt állítja, hogy év elején megegyeztek szóban, hogy ki mikor használja a nyelvi labort és azt gondolta, hogy felnőttekről van szó, megállapodnak majd akkor ők. Számára december közepén derült ki, hogy baj van azzal, hogy ki mikor megy a nyelvi laborba. Hogy miért nem voltak az angol oktatáshoz szükséges anyagok, ugye a közoktatási beszerzés az nem úgy működik, mint a vállalkozói szférában, hogy kivesszék a kasszából pénzt, bemegyek az adott szakkörbe, megveszem az oktatási segédanyagokat, hanem ezeket ugyanúgy kell elképzelni, mint a tankönyvrendelést, le kell adni, és akkor ennek van egy átfutása. Akár azért, mert meg kell pályáztatni, akár azért, mert vannak kijelölt beszállítók. Az iskola megtette az igénylést, leadta az angol nyelvi eszköz tanításhoz szükséges eszközigényt, de ezt csak februárban szállították le. Ami fontos volt még, kiderült, hogy nem működik a terembeosztás. Február 26. előtt már született egy írásos anyag, hogy ki mikor használhatja a nyelvi labort. Ki volt függesztve, de aztán ez eltűnt. Elvileg valami nyoma van ennek, azt állította az igazgató, tehát hogy valahonnét lehet, hogy elő lehetne varázsolni ezt a február 26. előtti beosztást, de azt tapasztalta, hogy ez nem működik. Ami probléma volt először is az, hogy a gyerekek tantárgyi értékelése nem történt meg. Ő azt mondja, hogy szóbeli megbeszélés volt az év elején az órátartásról és a fegyelemről, de tudott dolog volt az, hogy más közoktatási intézményben – és mint ahogy előbb elmondtam és Sós Andrásné maga is elmondta, hogy más általános iskolában, középiskolában tanított már. Így ismerhette a közoktatási törvényt. Többször egyeztettek az első félév második fele során is már, mert már ez a konfrontálódás - főleg az óra tartásával kapcsolatban - egyre kezdett éleződni. Ezek négy szemközti megbeszélések voltak az igazgató állítása szerint. Az első írásos anyag az február 3.-án született. Az igazgató úgy látta, hogy 2008 novemberétől folyt már a német nyelvoktatással szembeni... ő úgy fogalmazott, hogy akciózás. Ez alatt azt értette, hogy a Sós Andrásné kiküldte a gyerekeket információt gyűjteni, hogy egyáltalán Magyarországon tanítanak-e még német nyelvet, mint ilyen „kihalófélben” levő nyelvet, mert az angol a világnyelv. Az igazgató is azt állította, hogy az angol nyelvvel kapcsolatban nem indult be szakkör, de szerinte abba egyeztek meg, hogy korrepetálás fog indulni a felzárkóztatás – akiket eddig ki küldött az óráról - miatt, tehát szakkör nem lesz. Viszont az ő beszámolójából az derült ki, hogy egyeztettek abban a kérdésben, hogy nem lesz szakkör. Tehát beszéltek róla, míg a Sós Andrásné azt állította, hogy nem is került szóba, hogy ő szakkört tarthat. Őt az háborította fel, hogy így hátulról derült ki, hogy a faluban megy ilyen reklám a német szakkör beindításával kapcsolatban és ő ebből teljesen kimaradt. Jó, ez megint egy nagyon fontos pont, mert úgy tűnik, hogy itt abszolút nem egyeztek a megállapítások

Makovics Zoltán: Még az előzőhöz annyit a Sós Andrásnéhoz, ugye említette, hogy amikor ők még jóban voltak a Bús-néval, mondta, az az ő szavai voltak, hogy még ő fog kedvet csinálni a német nyelvhez, hogy ugye kisebb csoportok legyenek. Ezt ő, a Sós Andrásné mondta, hogy

neki is jobb lenne, hogyha lenne egy 10 fős német meg egy 15 fős angol, mert akkor könnyebben tudna ő is haladni.

Mészáros János: Az igazgatónő írásos meghívójára, amelyben a vizsgálóbizottság elé kérte őt, nem jelent meg. Azt állította az igazgatónő, hogy négyszemközti beszélgetések során folyamatosan egyeztettek a problémákról. Minden alkalommal a Sós Andrásné megígérte, hogy meg fog javulni, mindent rendbe fog tenni, aztán utána folytak a dolgok tovább úgy, ahogy folytak. Még próbálom itt felidézni, a sorokat, olvasgatom az igazgatónő azt állította, hogy a második félév során, amikor volt egyeztetés február 18.-án, tehát amikor a Sós Andrásné megkapta a második félévre vonatkozó szerződést, akkor a Sós Andrásné nem beszélt arról semmilyen szinten - tehát még ráutaló magatartást sem tett -, hogy ő ezért máshova nem tudott szerződést kötni és arról sem beszélt, hogy a férje munkanélküli. Tehát nem tudta az ő helyzetét, az ő állapotát. Azt ugyan ő sejtette, hogy megváltozott a helyzet, mert, hogy az első félévben órák után ő rögtön elszietett az autóbushoz. A második félévben ez már nem volt tapasztalható, tehát ebből arra következtetett, hogy akkor több ideje van. 2009. március 19-én megjelent a szülői értekezleten, mert ő szeretné a szülői munkaközösség számára is elmondani a saját problémáit. Az igazgatónő szerint szó sem volt itt semmiféle várakoztatásról, tehát ő elmondta – ami nagyon fontos, hogy az igazgatónő jelezte itt a beszámolójában, hogy a Sós Andrásné ott a szülői munkaközösség számára az egész konfliktusról szubjektíven a saját változatát adta elő, tehát nem is törekedett az objektivitásra. Majd pedig szülői aláírásgyűjtés indult be, hogy ő tartsa év végéig az angolt. Az ő véleménye szerint a szülők nem voltak megfelelően tájékoztatva az angol nyelv tanításáról. Itt a szülők az igazgatónő szerint abban látták a Sós Andrásné legnagyobb fegyvertényét, hogy az XY gyerekeket elintézte. A levélben azt írták a szülők, hogy őneki köszönhető az is, hogy ezeket a bizonyos gyerekeket innen eltávolította. Magántanulóként kerültek ki. Ami még itt a végén nagyon fontos, hogy az igazgatónő többször is jelezte hibákat követett el mert többnyire nem születettek írásbeli feljegyzések az órák tartásával kapcsolatban, vagy az óraszervezéssel kapcsolatban, amikor a labort kellett felosztani, ő többször jelezte, hogy, tehát ezeket nem kezelte a megfelelőképpen. De korrekt módon elismerte ezeket a saját... mulasztásnak nem mondanám, inkább azt gondolom, hogy egy egy éves megbízás alapján elég sok feladat hárul az emberre, bár ez már az én szubjektív megnyilvánulásom, átadom a szót akkor a Zolinak, hogy mondja el még ő, mit hallott.

Makovics Zoltán: A nyelvi laborral kapcsolatban: én nem éreztem úgy, hogy ez a Katona Valéria és a Sós Andrásné személyes problémája lett volna. Azt gondolom, hogy ez a nyelvi labor ügyében indult és az igazgatónő csak úgy kezelte ezt, hogy meg kell oldani ezt a problémát.

Az év kezdetekor a nyelvi labor kérdést feltette, hogy „Mi legyen a nyelvi laborral?” Akkor senki nem jelezte, hogy különösebben nem jó a meglévő rendszer vagy valakinek valami különleges igénye lenne. Így van, december 10-én tudta meg azt, hogy probléma van, január közepén készült egy beosztás, de a Sósné ezt nem volt hajlandó elfogadni és mindig esetlegesen találta ki, hogy ő mikor akar bemenni és mikor nem akar bemenni és ebből voltak különböző problémák, szóbeli összetűzések.

A számonkérés hiányai: Ez a félévi értekezleten derült ki, ekkor derült fény arra, hogy sem az osztályfőnökök nem vették észre, és ő sem, ezt elismeri, hogy ez hibája volt, hogy ezt nem nézte meg. Már ekkor is, előtte is elmondta többször, hogy minden gyereket tanítani kell és rendet kell tenni az osztályban, de hogy ez csak szóban történ. Tehát több négyszemközti be volt a némettel kapcsolatban. Illetve a feladatával kapcsolatban. Az elhangzott, hogy ugye azt gondolta, hogy mivel kérdés nem volt és tanított már itt régebben ezért külön nem volt erről megbeszélés, hogy valóban milyen elvárásokat támaszt irányába az iskola. Innen kezdődött a nyelvek közötti viszony problémája, mert a megkeresés kiment, és viszonylagosan kevés jelentkező volt. Akkor megpróbálkoztak azzal, hogy német szakkört indítottak. 8-9 fő

jelentkezett német szakköre. Azt mondta az igazgató, az volt a célja, hogy legyen csoportbontás és a német-angol párhuzamosan legyen oktatva. A korrepetálás mellett, amikor kiderült, hogy sokan nem kapnak jegyet, meg nincs könyvük meg itt voltak más szülői levelek is, ami alapján a vizsgálat is indult. Voltak szülők, akik bejelentést tettek ide az önkormányzathoz is, hogy nem tanítják a gyerekeket, meg nem megengedhető stílusban nevezi a tudásukat meg a szellemi képességeiket a tanárnő. Ezután kapta a plusz órákat azért, hogy akiket eddig nem tanított, azokat kezdje el tanítani. Ezzel együtt kapott lehetőséget - a 8. osztályban volt olyan gyerek, akik jó képességűek voltak - hogy azokat nyelvvizsgára segítse felkészíteni. A korrepetálást önként vállalta, és akkor sem mondta, amikor ez a plusz négy óra előkerült, hogy neki ez problémát jelent és ő máshol is szeretne dolgozni, meg hogy több állása is van. A február 3.-i nevelőtestületi értekezlet után vita volt és többször a németeseket zavarta ki a teremből, egy napon meg a németesek keményítették be. Az ominózus összetekerés arra vonatkozott, hogy vigye be az applikációit a tanterembe és oktasson belőle ott. Megkérdeztük tőle azt is, hogy miért kötöttek szerződést, ő azt mondta, hogy nem volt angol tanár és egyszerűen hogyha nem köti meg, akkor nem lett volna szakos pedagógusa az iskolában.

Az igazgató még azt mondta, hogy a bizottság első alkalommal nem tudott eleget tenni a kiírt feladatnak, nem tudott első alkalommal olyan jegyzőkönyvet írni, amiből tényállást fel lehetett volna deríteni. Akkor újra leírtam nekik konkrétan, hogy mit kell nekik pontosan vizsgálni, tehát hogy milyen kérdésekre várunk a feltáró bizottságtól választ. Azt mondta, hogy erre a második felkérésre már sikerült egy olyan anyagot összehozni, amiből lehetett valami használható eredményt kapni és ezeknek az ismereteknek a tudatában bontotta fel utána a szerződést Sós Andrásnéval. Eközben már adott fel hirdetést, legyen valaki, hogy az angol tanítást tudják folytatni itt az iskolában. Kérdésképpen a János tette fel, hogy mennyi ilyen négyszemközti beszélgetés volt? Az igazgató azt mondta, hogy volt olyan is, hogy hetente többször is kellett a Sós Andrásnéval beszélgetni. És hogy miről beszéltek ott? Arról, hogy mindenkit tanítson, ne dobjon ki gyerekeket az óráról és próbáljon méltósággal beszélni mindenkivel. Van egy szülői levél, ahol egy anyuka leírta a teljes történéseket - ez valahol megvan ez a levél - ahol leírta azt, hogy nincs könyve, hogy nem tanítja, kiküldi a gyereket. Március 6-án, amikor megpróbált beszélni vele, hogy békében vegyenek búcsút egymástól, akkor ő azt mondta, hogy nem fog alkalmazkodni és őt nem lehet kiebrudalni innen. Ezután tette meg írásban azt a két lehetőséget, hogy vagy közös megegyezéssel vagy pedig megkezdik ellene a vizsgálatot és akkor majd azután lesz valamilyen eredménye ebből.

Gaal Lajos: Akkor én a tisztánlátás érdekében nagyon röviden, nem időt húzva szeretnék egy tényre felhívni a figyelmet, hogy honnan indult ki ez az egész? Szülői megkeresés volt a fogadóórán, hogy a gyerekük tavaly még tanult angolt, közepesen tanulta, tehát olyan értékelést kapott, az idén meg nincsen még könyve sem. És akkor úgy meghallotta ezt egy másik szülő, ahogy itt voltak, ő is jött, hogy „Hát az én gyerekemet meg be sem küldi órára, be se viszi órára, hanem leküldi valakire vigyázni”. És akkor gyakorlatilag olyan 2-3 szülői bejelentés érkezett a fogadóórán, ami arra irányult, hogy az ő gyerekükkel nem foglalkoznak angol órán. Na most nyilvánvaló, hogy ennek egyetlen egy megoldása van, én kértem a jegyző asszonyt – mint hatóságot -, hogy ugyan már legyen szíves az iskola igazgatóját megkeresni egy levélben és kérje az ügy kivizsgálását. Hát ez volt az a sarkalatos pont, amikor itt elindult az egész ügye, ha jól emlékszem az egész vizsgálódás. Én nagyon szomorúnak tartom, hogy idáig fajult a dolog, és itt én azt látom, hogy most már minden előkerül ebben az intézményben. A mai napon is kaptatok egy levelet, amit másoltam és adtam tovább. Tehát sajnálattal veszem tudomásul, hogy sok minden előtérbe került csak pontosan az nem, hogy ebben az intézményben aktív pedagógus munkát kell végezni. Meglátjuk majd, én örülök, hogy a bizottság tényleg alaposan megnézte a tényeket, megpróbált tárgyilagos maradni és kimondottan a tényekre korlátozódni. Amint meg lesz a hangfelvételtől a

jegyzőkönyv, akkor mindenki látni fogja, hogy ténylegesen ez arra ment ki. A Sós né engem megkeresett, - ami kimaradt belőle - itt a hivatalban. Beszaladt hozzám, mikor megkapta a március talán 9-én, hogy nincsen kinek átadni a tankönyveit. Bejött hozzám, én mondtam neki, hogy, ne haragudjon, ez nem a fenntartóra vonatkozó ügy, ez a munkahelyi, tehát legyen szíves, forduljon a munkahelyi vezetőhöz! Hogy őneki ez így nem jó. Ezek után jött az ügyvédi megkeresés Dr. Sándor Bernadettól, amit már ismertek, és erre a megkeresésre válaszoltam én május 6.-án az ügyvédnőnek. Megtörtént, ő átvette a levelet, megköszönte, hogy foglalkoztunk vele. Kifejeztem a testület abbéli szándékát is, hogy mi itt nem szeretnénk pereskedni. Utána jött az Haller ügyvéd úr, leültünk, megnézte a levelet, megválaszolta és ezt a válaszlevelet én azt hiszem ki is küldtem most már mindenkinek. Tehát jelenlegi állásban ott tartunk.

Mészáros János: Annyit szeretnék még hozzátenni és tisztán látás kedvéért ez nagyon fontos, hogy a bizottság nem kapott semmiféle felhatalmazást, hogy vizsgálódjunk, tehát nem is az volt a célja, hogy itt vizsgálódjunk. Tényfeltárás érdekében csak meghallgatásra szorítkoztunk. Én gondolom, hogy nem is tisztünk még képviselőkként sem, hogy most vizsgálódjunk, hiszen, ha jól tudom egyikünk sem szakértő vagy szakember ebben. De ez nagyon fontos azért, hogy amikor majd olvassuk ezt a jegyzőkönyvet, akkor lássuk, hogy nincs is ilyen kötelességünk, hogy mi vizsgálódjunk ebben az ügyben. Ami viszont nagyon érdekes volt számomra, és ez már inkább ilyen morális végkövetkeztetésre ad okot részemre, hogy mind a két fél számára feltettem azt a kérdést, hogy akkor milyen megoldást lát az ügy rendezésére? És a Sós Andrásné azt nyilatkozta, hogy már ügyvéd előtt van a megoldás. Ugyanezt a Katona Valériának is feltettük és ő sem tudott semmiféle megoldási javaslatot evvel kapcsolatban elmondani. Számomra ez azért nagyon rossz - és csatlakozom a Polgármester úrhoz ebben - mert hogy egyiküknek sem jutott az eszébe, hogy mint ember odamenjen a másikhoz és azt mondja, hogy „Bocsánat, tévedtem.” vagy „Bocsánat, ebben és ebben nem jártam el megfelelően.”. És azt gondolom, hogy sokkal egyszerűbben el lehetett volna intézni ezt az ügyet, mint ilyen hatalmas nagy lufit gyártani, ügyvédhez szaladni, nekünk is, másoknak is feleslegesen sok plusz munkát okozni evvel és azt hiszem, a végkifejlet pedig senkinek... tehát bármilyen vége is legyen ennek majd, senkinek sem fog jó szájját adni. Nekünk még pluszban, annyiban érdekes ez az egész kérdés, mert ugye egy iskolatársulás előtt állunk és az igazgatónőt - aki volt kedves eljönni - azért is hívtuk meg, hogy beszéljünk erről, és hát a beszélgetés eleje az oda torkollott, hogy most itt a szennyeseinket kell lötykölni. Én kérem elnézését és remélem, hogy az együttműködésünknek a kialakítását ez semmilyen szinten nem fogja befolyásolni, bízva a korábban tapasztalt objektivitásában. Köszönöm.

Makovics Zoltán: Még egy adalék ehhez, hogy azért én megkérdeztem a Sós Andrásné is a végén, hogy lát-e valamilyen kompromisszumos megoldást? Én válaszoltam neki azt, ha most bíróságra megy, akkor ez egy kicsit olyan hazardírozás, vagy sokat fog nyerni vagy semmit, és mind a kettő benne van a végkifejletben. És ennek ellenére is azt mondta, hogy ő semmilyenfajta kompromisszumra nem hajlandó, semmilyenfajta köztes megoldást nem tud elfogadni, hanem vagy kifizetjük neki azt, amit az ügyvéden keresztül kért, vagy pedig bíróságra fog menni és még azzal is fenyegetőzött, hogy a bíróságon annál sokkal többet fog kérni, mint most kért. Mert akkor majd az autórészlettel kezdve mindenfélét ránk fog majd verni, mert azt ő nem tudja fizetni, meg minden egyebet. Tehát igazából azért én azzal nem értek egyet, amit a János mond. Az egyik oldalról érzem, hogy nem tett meg semmit, a másik oldalról - az igazgatónő részéről - én nem érzem azt, hogy feltétlenül nem tett meg semmit. Én a Sós Andrásné éreztem jobban kategorikusan elutasítónak, és ami a másik szörnyű volt, az én szubjektív megítélésem szerint, hogy a szakmai problémákat nem tartotta semmilyen jellegű problémának. Probléma az volt, hogy nincs jó hangulat az iskolában meg mindent tönkretesz az igazgatónő, az hogy ő kizavar gyerekeket meg nem ad osztályzatot, meg szlovákból kérdezi ki a gyerekeket az órán, ez ilyen teljesen természetes dolog és azt sugallja, hogy nem tudja mit foglalkozunk ezzel. Tehát nagyjából ez volt.

Vöröskői István: Ezek után igazából én csupán azt tudom mondani, ha Sósné azt mondja, hogy ő nem hajlandó semmit engedni, itt akkor arról szó sincsen, hogy a testület döntsön, hogy valami kompromisszumba bele megyünk-e vagy pedig csak a valóban teljesített órák díjazását fizetjük ki. Mert nekünk erről kell döntenünk, mint fenntartónak tulajdonképpen ebben a részben. Azt mondom, hogy ezt fizetjük ki, erre vagyunk hajlandók, ha nem, akkor ő induljon és pereskedjen és kész.

Gaál Lajos: Ügyvéd úr megkért arra, hogy inentől kezdődően, minden egyes tevékenység – az, ami ezzel az üggyel kapcsolatos - csak rajta keresztül lehetséges, mert másképp nem vállalja. Az ügy ez nyilván itt kezdődik el, anyagiakra rátérve: 20.000 Ft lesz az első és megmondta, hogy akkor majd közli, de bízunk abban, hogy a kollégáné megvizsgálja még egyszer a levelet.

35 évet töltöttem el a katedrán - és azért ez az iskola többet érdemel meg, hogy az iskolát használjuk fel a személyes problémák megoldására. Azt a furcsa helyzetet látom, hogy egyik oldalról a képviselőtestület azon dolgozik, hogy minél jobb feltételeket biztosítson az iskolának azáltal is, hogy a szakos ellátottságot növeljük egy társuláson belül, hogy további fennmaradásunkat tudjuk biztosítani azáltal, hogy a csökkenő osztálylétszámok ellenére fennmarad a településen az iskola, hogy nem a gyerekek fognak átvándorolni másik településre, hanem a nevelők, és akkor megvan a szakos ellátottság, megvan az óraszám. Tehát egyik oldalon az erőfeszítés - igen komoly munkát igényelt – a másik oldalról viszont a munkavállalóinknál nem érzem azt, hogy ők ezt felfogták volna. A képviselők egy részt nagyon keményen dolgoztak azért, hogy menjen az iskolának a munkája, jó körülményeket biztosítva és a másik oldalról pedig nem érzek teljesítést, ugye mert azért ez is olyan, mint a mérleg, hogy tartozik-követel.

Kochnyák Sándor: Ennek kapcsán csak azt, hogy a faluban rengeteg ilyen negatív hang van, hogy az iskolában igazából mi történt. A lakosok nem tudják, vagy a szülők nem tudják, hogy mi történt, szerintem őket is kéne tájékoztatni.

Mészáros János: Hogy az ügyrendi bizottság beszámolóját elfogadta-e a testület, arról majd az írásos anyag ismeretében kellene határozatban dönteni, annak tudatában kellene szavazni, hogy elfogadjuk ezt vagy nem.

A rendkívüli testületi ülésen más nem hangzott el, Gaál Lajos polgármester megköszönte a jelen létet, és az ülést bezárta.

Gaál Lajos
polgármester

Bognárné dr. Solymoskövi Veronika
jegyző